

vant uddannelsesforløb i mægling. I forbindelse med høringen over Retsplejerådets betænkning har det været anført, at også andre faggrupper end domstolsjurister og advokater bør kunne udpeges som retsmæglere. Justitsministeriet er imidlertid enig med Retsplejerådet i, at der ved retsmægling - dvs. mægling som foregår i domstolsregi - bør gælde den retssikkerhedsgaranti, at retsmægleren er forpligtet til at gribe ind og i sidste ende afslutte retsmæglingen, hvis parternes løsningsforslag vil indebære strafbare forhold eller er i strid med præceptiv lovgivning (dvs. lovgivning som ikke kan fraviges ved aftale). Derfor bør retsmægleren have juridiske kundskaber og erfaring med behandling af retssager.

3) En dommer vil efter forslaget kunne udpeges som retsmægler, selv om den pågældende har haft berøring med sagen under forberedelsen (dvs. efter sagsanlæg, men inden retsmæglingen), medmindre dommeren - eksempelvis som led i traditionel forligsmægling - har udtalt sig om sagens mulige udfald på en sådan måde, at dommeren er blevet inhabil. Hvis dommeren under forberedelsen har taget stilling til procesuelle tvister mellem parterne, bør retten dog i almindelighed også være tilbageholdende med at udpege den pågældende dommer som retsmægler.

Hvis retsmæglingen afsluttes uden en løsning på tvisten, vil den civile sag fortsætte den normale gang ved retten, og den dommer, der har været retsmægler i sagen, vil ikke kunne dømmes i den fortsatte sag.

4) For så vidt angår retsmæglerens rolle vil det klare udgangspunkt være, at retsmægleren skal være forsigtig med at blande sig i den indholdsmæssige løsning af konflikten. Efter lovforslaget vil retsmægleren dog ikke være fuldstændig afskåret fra at komme med forslag til løsning af sagen, pege på styrker og svagheder i parternes argumentation mv., men retsmægleren bør være meget tilbageholdende hermed, og det er forudsat, at det alene sker, hvis parterne anmoder om det, og retsmægleren finder det hensigtsmæssigt og forsvarligt.

5) Det foreslås, at retsmæglingen afsluttes, hvis parterne når frem til en aftalt løsning på tvisten, retsmægleren bestemmer det, eller én af parterne anmoder om det. Det foreslås som ovenfor nævnt endvidere, at retsmægleren skal være forpligtet til at afslutte retsmæglingen, hvis det er nødvendigt for at hindre, at parterne indgår en aftale, der indebærer strafbare forhold eller i øvrigt strider mod ufravigelig lovgivning, hvorimod det ikke er retsmæglerens opgave at påse, at en aftalt løsning er "rimelig" eller i øvrigt svarer til det udfald, som en dom i sagen ville få. Som eksempel på en aftale, der vedrører strafbare forhold, kan nævnes, at en part som en del af den aftalte løsning på en tvist skal udføre "sort arbejde". At aftalen ikke må være i strid med ufravigelig (præceptiv) lovgivning betyder, at parterne ikke kan indgå en aftale, der er i strid med bestemmelser i lovgivningen, som ikke gyldigt kan fraviges ved aftale. Som eksempel kan nævnes funktionærlovens § 21, hvorefter lovens bestemmelser ikke med virkning for fremtiden ved aftale kan fraviges til ugunst for funktionæren.

6) Det foreslås, at oplysninger, der fremkommer under en retsmægling, som udgangspunkt skal være fortrolige og derfor som udgangspunkt ikke må videregives.

7) Udgifterne til honorering af retsmægleren betales efter forslaget af statskassen. Selve retsmæglingen vil derfor være gratis for parterne, hvis de ikke har omkostninger til egen advokat mv., idet en part efter forslaget som udgangspunkt selv skal bære egne omkostninger i forbindelse med en retsmægling. De omkostninger, der måtte være løbet på sagen, inden retsmæglingen påbegyndes, som f.eks. retsafgift, og de omkostninger, der løber på sagen efter retsmæglingens afslutning, hvis retsmæglingen ikke lykkes, og sagen derfor fortsætter, vil skulle fordeles mellem parterne efter retsplejelovens almindelige regler om sagsomkostninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.